

LOKVANJ



LOKVANJ - Šolsko glasilo učencev OŠ Ljudski vrt Ptuj

Številka: 1

Letnik: 8

Šolsko leto: 2004/2005

Urednik: David Bedrač

Oblikovanje: Matej Sužnik.

Naklada: 600 izvodov

Izdano: december 2004

Urednikova beseda

Tako, zdaj smo že pošteno zakorakali v novo šolsko leto in se naučili veliko novega. In veliko novih in dragocenih izkušenj smo zapisali tudi na papir. Te so zdaj tu, pred nami in vami, dragi bralci ...

Ne bom pozabil, kako plaho mi je en od učencev prinesel svoje pesmi in nato še eno in še eno, kako mi je druga učenka rekla, da piše le zase, a sva nazadnje odkrila, da so to prave male mojstrovine.

Sicer pa so v tej številki ne le literarni in zanimivi likovni prispevki, pač pa tudi veliko člankov, strip, poročila o tehniških dnevih, zanimiva intervjuja – z ravnateljico Tatjano Vaupotič in nekdanjo ravnateljico Katico Bračko, ki so jo učenci obiskali. Posebej ponosni pa smo lahko na prilogo o Švedski, ki potrjuje, kako zanimivo in koristno je bilo druženje s švedskimi prijatelji.

Pa še nekaj: Če še kdo skriva kakšne pesmice, zgodbe in podobno v predalu, naj se opogumi in jih pokaže učiteljem, saj bodo le tako ta besedila zaživel!

David Bedrač



Neva Vindiš, 3. b

Iz vsebine:

Intervju z ravnateljico	2
Literarne in likovne zanimivosti.....	4
Zanimivosti	9
Šolski parlament	10
Intervju s Katico Bračko	11
Če bi bil.....	13
Literarne in likovne drobtine	15
Za razvedrilo	20
Tehniški dnevi.....	22
Eko himna	24

Priloga: Bili smo na Švedskem

STR-ARHIV
LOKVANJ



INV. ST. 14098

S-37.014.77

24.12.04

INTERVJU Z RAVNATELJICO

Zdaj smo že globoko v novem šolskem letu. Kako ste doživljali njegov začetek?

V letošnjem šolskem letu je bil začetek kar težek, zaradi tega, ker smo imeli zelo veliko aktivnosti zvezi s tem, ali bomo pričeli z gradnjo prizidka šole ali ne. Po drugi strani smo se ukvarjali z velikimi težavami z urniki in reševanjem prostorske stiske, kljub vsemu pa je vsak začetek drugačen in za mene osebno - kljub temu, da je naporen - lep. Ker se začne nekaj dogajati na novo, novi projekti... Z dvema besedama: lep in naporen.



Kako bi označili pretekle tri mesece?

Pretekli trije meseci so bili za vse na šoli zelo delovni, vlagati smo morali veliko napora, povezanega s tem, da imamo letos na šoli drugi in osmi razred devetletne šole, kjer so novi programi. Rdeča nit je bila povezana tudi z napor, ki so se dotikali gradnje prizidka. Sicer pa bi lahko rekla tudi to, da ste učenci v tem času pokazali veliko delavnosti, pridnosti, da sem tudi z delom učenk in učencev lahko zadovoljna, tudi z vašimi aktivnostmi. Če nam bo uspelo pripeljati šolsko leto do konca, tako kot smo ga zastavili, mislim, da bomo oboji lahko zadovoljni.

Katere načrte v novem šolskem letu bi še posebej izpostavili?

Šolsko leto, ki je pred nami, gre lahko po dveh tirih. Prvi, ki je slabša možnost, je ta, da bi imeli še veliko več težav pri načrtovanju našega dela, ker ne bi imeli prostora, tako bi imeli vsi učenci na razredni stopnji popoldanski pouk. Druga možnost, ki je seveda veliko prijaznejša, je ta, da bi pridobili nove prostore in bi s tem odpravili popoldanski pouk in bi bili vsi učenci v šoli dopoldan in bi bila organizacija dela veliko lažja in seveda tudi počutje učencev boljše, ker se ne bi tiščali v enem prostoru. To potem omogoča tudi veliko več dodatnih dejavnosti, več sodelovanja učencev pri drugih oblikah dela, vključevanja učencev v različne aktivnosti, ki so v šoli in verjetno tudi več priložnosti za to, da bi se lahko namesto prostorski stiski posvečali najbolj našim medsebojnim odnosom, ki se mi zdijo temelj šolskega dela in je izredno pomembno, da so ti odnosi takšni, da se medsebojno spoštujemo - na eni strani učenke in učenci omogočate učiteljem, da lahko opravijo svoje delo, na drugi strani pa učitelji učencem ponudijo najboljše možnosti, ne samo za vaše znanje, ampak za vaš celovit razvoj, da boste odraščali kot celovite osebnosti in boste vedeli, kaj je dobro, kaj napačno, in da boste te izkušnje, ki jih boste tu pridobili, znali ponesti s seboj v življenje.

Kakšna bo pa nova šola?

Prizidek, za katerega so načrti pripravljeni, je predviden na južni strani šole, tam kjer so sedaj vrtovi. Ta se bo skladal z obstoječo arhitekturo in v njem bodo sodobne učilnice za prvo triado osnovne šole, imel pa bo tudi ločen vhod, tako da bodo učenci prve triade prihajali ločeno v šolo in ne bo tolikšne gneče med njimi. Učilnice prvih razredov bodo opremljene z igralnimi prostori, več bo kabinetov in v mansardi prizidka je predvidena velika sodobna knjižnica in multimedijška učilnica, ki jo na naši šoli zelo potrebujemo, saj naša knjižnica danes ne zadošča pogojem za delo, ki bi ga učenci v knjižnici morali imeti.

Šola veliko sodeluje tudi mednarodno. Boste v prihodnje uresničili še kakšno mednarodno sodelovanje?

Predvidevamo še sodelovanje z nekaterimi drugimi šolami. Prav na to temo imamo pogovore na Mestni občini s predstavniki za stike z javnostjo in mednarodno sodelovanje in ko bom o tem vedela kaj več, boste o tem izvedeli tudi vi, na skupnosti učencev.

V preteklih treh mesecih je bila naša šola aktivna tudi pri različnih projektih. Se vam je kateri še posebej vtisnil v spomin?

Na šoli poteka veliko projektov in osebno se trudim, da bi vse zaznala, da bi spremljala delo vseh, in lahko rečem, da sem vedno vesela in ponosna, kadar nato spremljam rezultate. Eden izmed projektov, ki se mi zdi zelo prijeten in ima velik pomen, je spoznavanje Evrope, ki ga izvajajo v oddelku podaljšanega bivanja, veliko je bilo storjenega na področju ekošole. Ponosna sem na prireditve, ki smo jih imeli v tem šolskem letu - pri tem najbolj izstopa prireditve Za dedke in babice, na kateri je bila tudi velika udeležba in je bila izjemno prijetna. Obiskovalci so šli domov navdušeni. Z veseljem sem spremljala tehniške dneve v osmem in sedmem razredu devetletke, kjer ste učenci in učenke pokazali, da kadar imate cilj pred seboj in ste dobro motivirani, znate delati z veliko vnemo in da ste izjemno ustvarjalni. Zdi se mi prav, da imate veliko priložnosti na različnih področjih; med drugim zdaj poteka tudi mednarodni projekt vključevanja preko interneta predstavitev mesta Ptuja, ki je prav tako dobro zastavljen. Ne bi pa rada pozabila kakšnega projekta - pri vseh mi je pomembno, da so projekti dobro načrtovani in temeljito pripravljeni in da je lahko izvedba, kakor mora biti. Ne smemo pozabiti še obiska na Švedskem, kjer gre prav tako za poseben projekt na področju mednarodnega sodelovanja, kjer ste lahko učenci in učenke, ki ste tam bili, dobili veliko izkušenj, ki vam bodo ostale za vse življenje.

Prihaja čas novega leta in z njim tudi čas številnih želja. Kaj bi nam zaželeli ob prihajajočem novem letu?

Najprej bi nam zaželela, da se nam bo uresničila želja, da bi dobili nove prostore, vendar novi prostori niso dovolj za to, da bi v šoli bili zadovoljni in uspešni, ampak bi nam zaželela veliko pripravljenosti za dobro sodelovanje obeh strani in da bi se znali med seboj poslušati in se upoštevati.

Želim si tudi, da bi bilo med sošolci čim manj nasilja, da bi lahko vsi učenci v šolo prihajali z dobrim občutkom in brez strahu, da jih bo kdo izmed ostalih sošolcev ogrožal in upam, da nam bo to s skupnimi močmi tudi uspelo. Če bomo znali dobro sodelovati, če se bomo znali poslušati, upoštevati medsebojne interese in želje, potem mislim, da se nam bodo uresničili vsi zastavljeni cilji. Kar pa se tiče življenja izven šole, bi nam želela, da bi imel vsak izmed nas tisti prostor, kamor lahko pride in prinese tudi svoje probleme, da ga nekdo posluša in ga razume, mu pomaga pri njegovih težavah, in seveda da bi vsi imeli v krogu svojih družin najlepši pristan, v katerem bi si lahko nabirali energijo za nove življenjske podvige.

Hvala lepa za pogovor!

Intervju z ravnateljico sta pripravili Nina Zupanič in Maja Kocmut, 8. d/9

LITERARNE IN LIKOVNE DROBTINICE

Moje sanje

Jaz sem Nuša. Stara sem devet let. Ko sem bila majhna, sem rada pela, deklamirala in poslušala pravljice. Nekega večera mi je mami prebrala pravljico o govoreči banani. Ko sem zaspala, pa se je pravljica nadaljevala v sanjah. Sanjala sem, da sem se spremenila v govorečo banano.

Ati me je dal v košaro s sadjem, tam pa je bilo še grozdje, sliva, jabolka in hruška. Tudi oni so znali govoriti. Najprej so se mi predstavili. Prva se mi je predstavila hruška Debeluška. Povedala mi je, da je nekoč živela s svojimi sesticami na veliki kmetiji. Druga se mi je predstavila jabolka Rdečka. Tudi ona je zelo pogrešala svoj dom in svoje sestrice. Tretja se je predstavila sliva Modrinka. Modrinka mi je povedala, da je dolgo živela na tržnici, kjer je imela veliko prijateljev. Pogovarjali smo se dolgo v noč.

Naslednje jutro se je prva zbudila moja sestra Špela. Prišla je v kuhinjo in ker je bila lačna je hotela pojesti banano.

V tistem trenutku pa sem se od groze zbudila iz sanj.

Nuša Malovič, 3. c



Toni Rogina, 3. b

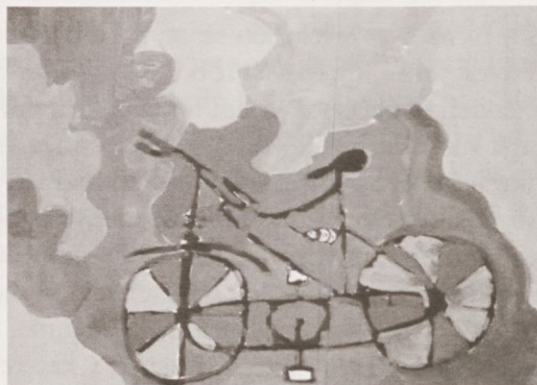
Kolesarski poligon

12. 10. 2004 smo opravljali kolesarski poligon. Zjutraj ob 8.15 smo so zbrali prod šolo. Učiteljica je izbrala nekaj učencev, ki so šli po šolska kolesa in čelade.

Nato smo so postavili v vrsto dva po dva in se počasi odpravili na igrišče. Čeprav smo bili toplo oblečeni, nas je vse zeblo. Malce nas je bilo strah, a smo ta strah premagali, ko smo prišli na igrišče, na katerem je bil postavljen kolesarski poligon. Tam je bil tudi učenec, ki nam je pokazal, kako moramo peljati mimo ovir. Nato smo se postavili v vrsto in en za drugim prepeljali poligon. Vsak izmed nas je poligon lahko prevozil le dvakrat. Prvič sem naredil veliko napak, drugič pa sem le opravil svojo nalogo, tako kot vsi moji sošolci. Tako smo opravili spretnostni poligon. Odpravili smo se v šolo in si ogledali dva filma o prometu na cesti, ter pojedli svojo malico. Pozneje smo se vrnili na igrišče, kjer nas je čakal še prometni poligon. Tu nam je šlo malce hitreje, saj smo ta poligon lahko prevozili štirje učenci naenkrat. Tudi to nalogo smo vsi dobro opravili. Ker nam je še nekaj časa ostalo, smo si ogledali še progo, na kateri bomo opravili še zadnji del kolesarskega izpita in šli na kratek sprehod.

Lepo sem se imel in upam, da bom tudi zadnji del izpita dobro opravil.

Aleš Kotnik, 4. a



Barbara Ribarič, 4. c

V gozdu

Sem gozd
borov, smrekov
mešan in listnat.

Življenje v meni
je raznoliko,
saj živali pri
meni je veliko.

Medved in srna
si hrano iščeta,
a ptička si
gnezdo gradita.

Veverička skače
z veje na vejo,
pred sovražnikom
se skriva pod
listnato odejo.

Čuvajte mene,
moje živali,
ker dolgo je življenje
in še me boste potrebovali.
Luka Verbančič, 4. c



Lea Lah, 3. c

Babi in dedi

Moj dedek je prijazen,
zelo me rad ima,
ko skupaj se igrava,
v gol zadeti zna.

Babi rada kuha,
s sosedo klepeta
in pazi, da ji juha
čez lonec ne kaplja.

Vsi ju imamo radi,
prijazna sta zelo,
da le še vrsto let
bi bilo tako.

Blaž Vidovič, 4. c

Pripovedovane zgodbe ob skladbi C. Debussy-a: Ples snežink

Prišla je snežna vila in poklicala snežinke.
Skupaj so zaplesale in so plesale in plesale, da je
bilo vedno več snega.

Eva Štefanec, 2. c

Snežinke so skupaj plesale in plesale in so se
skupaj povezale in so postale zvezde.

Žan Črnivec 2. c

Snežinke so padale na tla, na drevesa, prekrivale
so strehe. Vse je postalo belo...

Tena Šipek 2. c

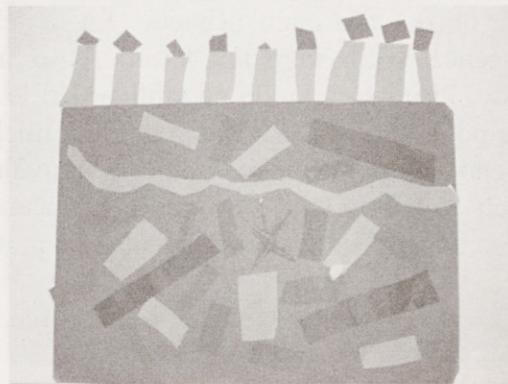
Snežinke, snežinkice, plešite naokrog, da bo
vedno več snega.

Bomo plesale, bomo snežile in ti snega dale.

Žan Bukvič, 2. c



Petra Bencek, 2. a/9



Maksimiljan Lavrenčič, 2. a/9

Izgubil se je

Dober dan. Božiček se je izgubil, vsako leto pride letos pa ni prišel. Če ga vidite, ga prosim pošljite k meni. Oh, da ne pozabim, ne pošljite ga brez daril.

Ela Emeršič, 3. c

Je kdo videl

Je kdo videl mojo wc školjko? Iščem jo cele dneve in noči, ker močno me na stran tišči.

Je kdo videl moja očala? Če jih vidite, mi jih prosim prinesite, da mi ne bo še sedma buška zrasla na glavi.

Ela Emeršič, 3. c

Rdeča kapica

Rdeča kapica je šla skozi gozd in srečala volka. Volk ji je rekel, kaj si tako grda Rdeča kapica, jaz že nisem grda raje poglej sebe. Po krajšem prepiru sta postala prijatelja. Volk jo je vprašal, kam pa greš Rdeča kapica? Grem k babici, potem pa srečno pot, hvala ti volk. Kapica je odšla, volk pa je pohitel po bližnjici. Prišel je do babice in ji rekel, ali te lahko pojem? Kaj si ti čisto nor mu odvrne babica in že v istem hipu jo požre. Prišla je kapica in ji rekla, babica oh kako imaš velike oči in kako imaš velik nos. Volk se je vstal, kapica mu je rekla ti hudoba grda in nato še je požrl njo. Mimo hiše je prišel lovec, ker je v hiši slišal smrčanje je stopil vanjo. Tam je zagledal volka kako mirno spi. Mislil ga je ustreliti a začel je razmišljati, kaj pa če je koga požrl. Vzel je nož in volku razrezal trebuh, še isti hip sta ven skočile babica in kapica. Volku so napeli par ostrih besed, sedli za mizo in se spoprijateljili in naprej srečno živeli.

Žan Megla, 3.a



Ema Ivnik, 2. a/9



Anja Voda, 2. b/9

Šola nekoč

(Dedek mi je pripovedoval)

Moj dedek je hodil v šolo pred dosti leti. Takrat je bilo v šoli drugače kot je sedaj. V šolo je hodil peš. Njegova pot do šole je bila zelo dolga. V eno smer je hodil tudi več kot eno uro. Če je pozimi zapadel sneg, ni mogel v šolo. Njihovo šolo je obiskovalo malo učencev. En učitelj je učil učence večih razredov hkrati. Niso imeli zvezkov. Pisali so s kredo na tablico. Ko je bila tablica popisana, so jo zbrisali z gobico. Imeli so samo eno knjigo - čitanko. Namesto umivalnika so imeli v učilnici skledo z vodo. Če učenci v šoli niso ubogali, so jih dobili s palico po prstih.

Matic Širec, 3. a

Babica mi je povedala...

Babica mi je povedala, da se je v starih časih učila pisati s kamenčkom na tablico, ki si jo je nosila s seboj v šolo. Na tablici je bila privezana gobica za brisanje. Na eni strani tablice so bile črte, na drugi pa kvadratki. V drugem razredu je že imela zvezek in svinčnik. V tretjem razredu je imela zvezke s črtami in kvadratki, pisala je s peresnikom, ki ga je namakala v črnilu. Kar nekaj časa je minilo, da je dobila prvo nalivno pero, ki se je napolnilo s črnilom. Tudi šolanje je potekalo malo drugače kot danes. Babica je obiskovala štiri razrede osnovne šole, štiri razrede nižje gimnazije in štiri razrede učiteljskega. Postala je učiteljica in 35 let poučevala otroke v osnovni šoli. Svoje delo je zelo rada opravljala.

Nataša Divjak, 3. a

Pogrešam moj zob

Je kdo videl moj zob. Je črviv, ima noge, roke in usta. Rad joče. Sliši na ime Grdobek. Če ga kdo najde, ga naj prosim prinese na naslov Naša mala klinika. Hvala za razumevanje.

Gasper Lenart, 3. c

Hočem biti svoboden

Ni veselja v mojem srcu,
samo žalost in žalosten sem tako,
kot je človek lahko. Pogledam skozi okno,
in vidim ptička na drevesu. Pravim pa si, da
hočem biti svoboden kot ptiček na krošnjatih
drevesih.

Kako dobro od mojih očes,
da te lahko vidijo. Moje roke pa te v
naročju umirijo. Čeprav imam dve ustnici,
bo brez obžalovanja nastal boj, razen če
me ne poljubiš ti nocoj. Pogledam skozi okno,
in vidim ptička na drevesu, pravim pa si, da
hočem biti svoboden kot ptiček na krošnjatih
drevesih.

Jurček Kodrič Šprah, 7. a/9

Lipa in jelka

Lipa jelki govori:
"Poglej se, jelka, kakšna si.
Pikaš, kislo se držiš,
po vejah, deblu, smolo cediš."

A jelka ji odgovori:
"Kaj misliš, lipa, da lepša si ti?
Poleti res v tvoji senci sedijo
in se s pijačo in hrano mastijo.
A pozimi si le kup vejevja,
kot vse sestre listnatega drevja."

Aleš Kotnik, 4. a



Klara Hazdovac, 2. a/9



Marjetka Kelenc, 2. a/9

Breza

Ko pomlad se prebudi,
mlada breza zacveti.
Ko poletje prihiti,
breza ozeleni.
Mlade
srnice privabi,
ptički pa ji pojejo,
lepo zlato pesmico.
Jeseni svoje listje
izgubi, pozimi
pa sladko spi.

Nuša Gole, 4. b



Domen Bauman, 2. a/9

Učenje s pomočjo računalnika

Sem Renato Kenda in obiskujem četrti b razred. V razredu nas je petindvajset, štirinajst punc in enajst fantov.

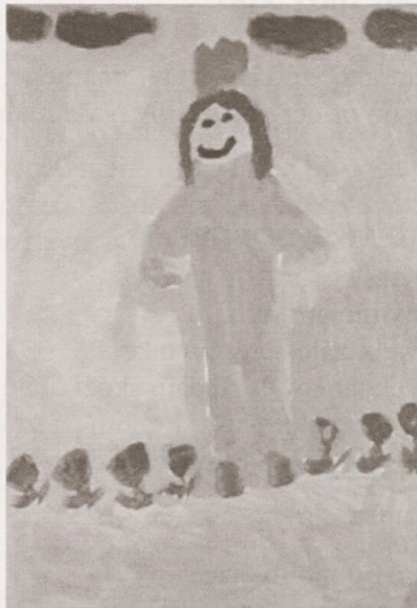
Pri pouku smo pogosto v računalniški učilnici. V računalniški učilnici rišemo, pišemo pisma, spise in vse to delamo na posebnih programih. Pri delu nas spremljata učiteljica in računalnikar, ki je zelo prijazen. Delo z računalniki je zelo priljubljeno, ker ni treba brisati z brisalci in pisati na roko. V računalniški učilnici smo delali vaje za kolesarski izpit. Kolesarski izpit smo na računalnik delali prvi doslej na naši šoli. Izpit smo naredili čisto vsi v razredu in bili smo zelo srečni, ko smo to izvedeli. Ob računalniku sedita dva učenca, eden dela na računalniku, medtem, ko drugi piše v zvezek. V učilnici je petnajst računalnikov. Dodatni pouk imamo v računalniški učilnici, kjer na internetu iščemo gradivo za snov ali pomembne podatke. V računalniški učilnici največkrat pišemo snov, ki jo obravnavamo pri slovenščini. V razredu nas je nekaj, ki se dobro znajdemo na računalniku, najboljši od vseh je Maj, s katerim se zelo dobro razumeva. Maj igra vojaške in strateške igrice. V razredu imamo računalnik, ki je starejši in slabši od tistih v računalniški učilnici.

Delo v računalniški učilnici mi je zelo všeč, ker ni treba toliko pisati in imamo več časa za učenje ter branje besedila.

Renato Kenda, 4. b



Gregor Tušek 2. c/9



Polona Kolarič, 2. b/9

Učenje s pomočjo računalnika

Hodim v četrti b razred. Velikokrat nas naša učiteljica pelje v računalniško učilnico. Tam se učimo s pomočjo računalnika. Če česa ne znamo narediti, nam pomaga učitelj Matej.

Učenje s pomočjo računalnika je zanimivo in pametno in mislim, da tako mislijo tudi moji sošolci. V naši učilnici tudi imamo računalnik. V računalniški učilnici ne smemo igrati igrice, zato jih igramo v naši učilnici. Imamo pravilo, da so pri računalniku lahko naenkrat samo trije učenci, mi pa včasih to pravilo prekršimo in nas je pri računalniku več, kot bi nas lahko bilo.

Če pa je tako zanimivo.

Pri računalniku sem vedno sproščen, ko pa smo delali teoretični del kolesarskega izpita, sem bil zelo napet. Skoraj bi eksplodiral.

Mislim, da s pomočjo računalnika pridobimo veliko znanja, saj smo se najprej naučili, kako se je treba samostojno učiti. Učiteljica nam velikokrat ponavlja misel, da je resnično izobražen tisti, ki se je naučil učiti se.

Upam, da bomo še večkrat šli v računalniško učilnico in se samostojno učili s pomočjo računalnika.

Nik Veličkovič, 4. b

ZANIMIVOSTI

Martinovanje

V četrtek, 11. 11. 2004, smo se učenci OŠ Ljudski vrt odpravili na nastop pred mestno občino. Razlog gotovo poznate - Martinovanje. Z učiteljema Jernejo Bombek Gobec in Davidom Bedračem smo pripravili kratek kulturni program. No, oziroma so, midve sva bili tu bolj zaradi slikanja prireditve in intervjujev. Takole so se oni mučili, midve sva raje gledali.

Nastopali so pred mestno občino, kjer se je na dan Martinovanja ves čas nekaj dogajalo, del tega smo bili tudi mi, OŠ Ljudski vrt. Prepevanje, igranje, recitiranje, vse jim je šlo dobro od rok. Izpeljali so uspešen nastop in gledalci so bili zadovoljni. Oni pa tudi, kaj ne bi bili, za zahvalo so dobili hot-dog in čaj.

Kasneje smo se vsi skupaj vrnili v našo preljubo šolo.

Jana Vidrih & Živa Brglez 8. a/9

3. mesto za rokometašice OŠ Ljudski vrt

V sredo 17.11.2004, so se v rokometu pomerile učenke OŠ Ljudski vrt in učenke tekma še OŠ Gorišnica. Učenke obeh moštev so pokazale veliko rokometnega znanja, zato je bila tekma še posebej vredna oglada.

Tekma se je po obeh polčasih končala z izidom 3:3, zato so zmagovalca določile sedem metrovke. Učenke OŠ Ljudski vrt so se potrudile po zadnjih atomih moči, pa vendar je učenkam OŠ Gorišnica uspelo zadeti gol več. Sreča tokrat ni bila na strani naših učenek, saj se je tekma končala z izidom 6:5 za OŠ Gorišnica.

Vsekakor moramo našim učenkam pod vodstvom njihove trenerke Simone Lozinšek, čestitati za vse odlično odigrane igre, še posebej pa jim moramo čestitati za doseženo 3. mesto medobčinskega prvenstva v rokometu.

Maja Kocmut, 8. d/9

JumiCar (Vožnja z avtomobilčki)

Zgodaj zjutraj, ko smo prišli v šolo, sta nam dva fanta iz ekipe JUMICAR povedala nekaj pametnih nasvetov, kako moramo ravnati v prometu. Potem smo nestrpno čakali, saj smo šli na šolsko igrišče, kjer so nas čakali pravi, mali avtomobilčki na plin. Seveda so bile tudi zavore. Tam na igrišču je bil postavljen poligon s prometnimi znaki in s preходом za pešce. Zelo me je bilo strah, da se ne bi kam zaletela. Razdelili smo se v pet skupin po pet učencev. Jaz sem bila na žalost v zadnji skupini. Na šolsko igrišče sta prišli tudi gospa ravnateljica in pomočnica ravnateljice. Ko je bila na vrsti predzadnja skupina, sem si pravila, da bom skoraj na vrsti. V naši skupini smo bili jaz, Barbara, Maruša, Sara in Klemen. In prišli smo na vrsto. Jaz sem imela rdečega džipa. Vožnja se je začela. Startala sem druga. Klemen se skoraj zaletel v mene. Videla sem druge, kako se zaletavajo v prometne znake in v ovire. Pomislila sem na tiste, ki so imeli prometno nesrečo z večjimi in hitrejšimi avtomobili. Vožnja sem končala brez napak. Zelo nas je že zeblo. Šli smo na malico. V šoli je bilo zelo toplo.

Mihaela Sagadin, 4. c



ŠOLSKI PARLAMENT

Kako smo organizirani?

Na prvem srečanju v septembru smo izvolili vodstvo SU in pomočnika ter potrdili mentorico Simono Planec.

Zakaj se srečujemo?

- želimo z idejami, projekti, akcijami, predlogi oblikovati šolo po meri učencev
- smo vez med učenci-svojimi sošolci, učitelji in ravnateljico
- se spoprijemamo s problemi učencev in jih poskušamo rešiti
- sodelujemo na raznih akcijah
- sodelujemo z MČRK in odborom za EKO šolo
- vzpodbujamo učence za sodelovanje na raznih prireditvah in tekmovanjih
- obveščamo učence o aktualnih in pomembnih dogodkih na šoli

Kakšne so teme za "debato"?

- teme so aktualne in povezane s šolo in tudi širšim okoljem
- to so: učenje, reševanje konfliktov, nasilje, ocene, teme povezane z Evropo, splošne teme: enakopravnost, demokratičnost v šoli, v Sloveniji, po svetu
- obisk Švedskih prijateljev
- obisk glasbenih skupin
- pregled zaupnih pisem

Kaj smo do sedaj že naredili?

- sprejeli in dopolnili smo ŠOLSKI RED
- organizirali smo sprejem in kulturni program za prvošolce
- imeli šolski parlament z ravnateljico
- pripravili material za razredne ure ob tednu otroka
- pripravili zloženko za vse razredne skupnosti o aktivnostih v letošnjem šolskem letu; povezava med temami v tednu otroka,

otroškimi parlamenti in natečajem Evropa v šoli

- potrdili in dopolnili kriterije za naj učenca in naj športnika šole
- pripravili plakate na temo moje dolžnosti in jih tudi razstavili v avli šole
- seznanili učence s pomenom Zaupnika (nabiralnika za zaupna pisma) v avli šole
- pripravljamo del radijske oddaje, kjer v prvem delu učence obveščamo o pomembnih dogodkih, drugi del oddaje pa je namenjen predstavitvi posameznega oddelka in izbiri glasbe, recitalov, smešnic po izboru otrok
- se udeležili in uspešno zastopali našo šolo na Občinskem otroškem parlamentu, ki je bil 24.11.2004, v Narodnem domu

To smo bili: Nina Zupanič, Nino Galun, Marko Prač in Kaja Jakolič.

Kaj še načrtujemo?

- oblikovanje hišnega reda in seznanitev vseh oddelčnih skupnosti z njim
- oblikovanje emblema-zaščitnega znaka za SU
- izpeljati in sodelovati pri različnih akcijah
- organizirati okroglo mizo na aktualno temo
- sodelovati z zunanjimi sodelavci
- izpeljati in uresničiti cilje, ki smo si jih zadali na začetku šolskega leta

Poročilo zaključujemo z mislijo Prežihovega Voranca:

To, kar človek doživlja v mladih letih, kar se kali skozi otroško dušo, to ostane odločilno pri odraslem. Če se ti v mladosti do česarkoli vsadi ljubezen ali sovraštvo v srce, se bo to v takšni ali drugačni obliki odrazilo v življenju.

Predsednica SU: Kaja Jakolič
Mentorica SU: Simona Planec

INTERVJU S KATICO BRAČKO

**ŽE KOT OSNOVNOŠOLKA SEM SANJALA,
DA BI BILA UČITELJICA**

**Utrinki iz življenja in dela Katice Bračko, dolgoletne ravnateljice
OŠ Ljudski vrt – ob 85. življenjskem jubileju**

Generacije učencev in učiteljev v letih od 1958 do 1976 se je spominjajo kot dobre ravnateljice, sedanji učenci jo srečujemo na šolskih prireditvah, člani novinarskega krožka pa smo bili počaščeni, da smo se v sončnem oktobrskem dopoldnevu lahko z njo pogovarjali in uživali ob njenem doživetem ter slikovitem pripovedovanju.

Ga. Katica Bračko se je rodila leta 1919 v Srebrenici v Bosni, kamor je bil njen oče premeščen kot vojaški referent leta 1916 in si je tam ustvaril družino, v kateri so dobro živeli. Iz zgodnjih otroških let se spominja naslednjega dogodka:

"V Bosni smo pasli ovce na planoti, oddaljeni od mesta. Iz vejevja smo si izdelali utico, ki nas je ščitila pred mrazom, nevihto in divjimi živalmi, kot sta bila medved in volk, ki sta napadala ovce. Nekoč se je iz gozda prikradel osamljen volk. Ovce so prestrašeno zbežale proti kolibi, za njimi pa volk. Pregnali smo ga s kričanjem in mahanjem s palicami. Pomagalo nam je tudi kamenje, da smo pregnali osamljenega napadalca, spomladi pa so prihajali v krdelu.«

Leta 1926 je oče zaprosil za premestitev v Ptuj, kamor so se potem priselili. Življenje je bilo težko, saj je bil zaposlen samo oče, v družini pa je bilo pet otrok. Otroci so bili deležni družinske toplote, ljubezni staršev in dobre vzgoje, bili so nadarjeni in prizadevni učenci, ki so si pridobili fakultetno izobrazbo. Odločitev za učiteljski poklic je bila zgodnja in zavestno zastavljena.

»Že ko osnovnošolka sem sanjala, da bi bila učiteljica. Imela sem rada otroke, pripovedovala sem jim pravljice, ki sem jih slišala pri sokolskem pravljичnem krožku. Pripovedovala sem živo, z obrazno in govorno mimiko. To je opazila tudi moja mama, ki mi je ob vstopu v gimnazijo dejala: »Glej, da boš odlična dijakinja, ker samo te sprejmejo na učiteljsiše.« Tako sem vse razrede nižje gimnazije končala z odliko in bila sprejeta na učiteljsiše v Mariboru. Za moje starše je bilo to tudi materialno olajšanje, saj sem po petih letih bila pri kruhu.

Učiteljski poklic sem imela rada, bila sem dobra učiteljica, ki bi se tudi danes ponovno odločila za ta poklic.«

Po končanem učiteljsišču je ga. Bračkova osem let poučevala na nižji gimnaziji, nato pa leta 1958 prišla na šolo, ki je bila ustanovljena istega leta in je iz nje preko OŠ Franca Osojnika nastala OŠ Ljudski vrt. Čas, ko je bila ravnateljica šole, je obudila z besedami:

»Začetek je bil težak. Vsa leta je predstavljala največji problem prostorska stiska. Prvi dve leti smo bili v pritličju gimnazije. Imeli smo šest učilnic z vsemi drugimi prostori, kmalu pa smo s širitvijo gimnazije morali zapustiti te prostore. Občina nam je zgradila zasilni paviljon na Potrčevi cesti, kamor smo se preselili leta 1960. Dva razreda sta še vedno gostovala v gimnaziji, vse do l. 1969, ko smo dobili novo šolo. Najtežje je bilo v zgradbi na Potrčevi, kjer smo imeli pouk v treh izmenah. Stiska ni bila samo prostorska, ampak tudi kadrovska.

Bili smo brez kabinetov, kuhinje, tehničnih delavnic in telovadnice. Zadihali smo šele leta 1969, ko smo stopili v novo zgrajeno poslopje v Ljudskem vrtu.



Zaradi velikega števila otrok smo tudi v tej šoli imeli na razredni stopnji troizmenski pouk. To je trajalo vse do mojega odhoda v pokoj, ko se je šola razbremenila z ustanovitvijo nove šole Olge Meglič.

Z ukinitvijo druge osemletke na Mladiki sem dobila dovolj učnega kadra, tako da proces ni trpel. Učenci in starši so bili veseli nove šole, znali so ohraniti čiste in nepoškodovane učilnice in inventar. Pri učencih sta se čutila pripadnost in tekmovalni duh. Tako so bili zelo uspešni pri izvenšolskih dejavnostih. Učiteljski kolektiv je bil vodljiv in homogen. Ni bilo problemov pri opravljanju nalog. Izboljševal se je učni uspeh. Pri pouku so se uporabljala sodobna učna sredstva in pripomočki ter metode dela.

Imeli smo tri pevske zборе, svoj orkester, učence, ki so znali s pomočjo mentorjev samostojno voditi prireditve. Sama sem takrat živela za šolo. Iz nje sem odhajala na počitek, zadovoljna po opravljenem delu. Učitelji so me cenili, prav tako ostalo osebje in zavod za šolstvo. Večkrat smo organizirali družabna srečanja. Bila so lepa, vesela, pozabili smo na težave in z novim elanom nadaljevali. Mnogo lepih spominov me veže na tiste čase. S sodelovanjem učencev, staršev, učiteljev in slehernega na šoli smo bili uspešni na mnogih področjih. Sami smo zgradili telovadno igrišče za šolo, ker je bila ena telovadnica premajhna za vse. Učenci so ga uporabljali tudi v prostem času. Tako so bili odtrgani od pohajkovanja. Med učenci ni bilo izgrediv in problemov z disciplino.

Zdi se mi, da smo vsi radi prihajali v to zgradbo, pripravljeni na nove izzive, čeprav je bilo naše delo slabo nagrajevano. Bili smo resnični idealisti, ki smo imeli radi svoj poklic in vse, kar je bilo v zvezi z njim.«

Presenetilo nas je, kako natančno spremlja ga. Bračkova sedanje dogajanje na šoli.

»Vsak dan hodim mimo šole. Občudujem jo, kako je lepa, povsod cvetje in lepo urejeno okolje.

Razmišljam! V taki stavbi je lepo učiti. Mislim, da to cenijo vaši učitelji in z veseljem opravljajo svoje dolžnosti. To vidite in občutite tudi učenci, zato ni videti pretirane razposajenosti.

Rada prihajam na vaše prireditve, razstave. Zanima me vaš letni delovni načrt, statistika vaših uspehov pri učenju in številnih dejavnostih izven šole. Spremljam vaše dosežke tudi v dnevnem tisku. Vidim, da vas učitelji z novimi oblikami in metodami znajo pritegniti k sodelovanju. Posebej so mi všeč vaše prireditve ob dnevu šole, ko nastopate učenci od prvega do osmega razreda.«

Veseli jo, da se pod vodstvom ravnateljice Tatjane Vaupotič nadaljuje s kvalitetnim delom, po katerem je naša šola bila in je poznana ter tudi priznana.

V besedah ge. Bračkove smo začutili veliko življenjske modrosti, vedrine, občudovali njeno živo zanimanje za umetnost. Povedala nam je, česa bi se morali zavedati mladi v današnjem modernem času.

»Nadaljujte z izobraževanjem, sicer vas bo čas povozil. Razvoj tehnike in znanosti vas morata pritegniti.

Opustite vse, kar škoduje vašemu zdravju in delu. Dajte prednost tistim področjem, ki vam koristijo.

Spoznavajte svojo domovino, njene številne naravne lepote, kulturno bogastvo, šege, in navade ter bogato zgodovino.

Ko odhajate v tujino, ohranite svojo narodno identiteto kot svoj ponos.«



Iskreno se vam zahvaljujemo za pogovor in vam želimo veliko zdravja ter zadovoljstva.

Pogovarjali sva se Tina Murko in Šadeja Nestorov, 8. c/8
fotografiral Nejc Sakelšek, 8. a/9 - novinarski krožek

Bili smo na Švedskem



TAKO SE JE ZAČELO...

Še zadnji objemi pred slovesom,
dobri nasveti za na pot,
posebnemu doživetju gremo naproti,
kamorkoli nas že odnese pot.

Odpravljamo se namreč v državo,
ki na severu Evrope leži,
Švedska so jo "baje" poimenovali,
tam nas čaka pet nepozabnih dni.

Ko vsi na avtobusu že sedimo,
se potovanja res veselimo,
zadamo si cilj, da se bomo potrudili
in si bivanje na Švedskem enkratno naredili.

Najprej Avstrija - prehitro nam mineva.
nato pa Nemčija, ki nikjer se ne konča,
ko pa končno pridemo do trajekta,
pogled na Dansko se nam odpira.

Tako peljali smo se
in počasi dan minil je,
na Švedsko končno smo prispeli
in se zabavati začeli.



Jana Dobrijevič, Neva Radej, Eva Solina, 8.c



Ko smo bili še pred šolo ...



Na poti nas je zgrabila straaaaašna lakota!



Hišica, kako uboga si in sama. Smrk, smrk!



Strašni vikingi



Komaj čakam - le kaj bomo videli?



Juhuhuuuuuu!

MOJI ŠVEDSKI VTISI

V soboto, 11. 9. 2004, smo se odpravili z avtobusom proti Švedski. S to povedjo se je v bistvu vse skupaj začelo. Sama sem komaj čakala, da spet vidim »svojo Švedinjo«. Na avtobusu sem sedela skupaj z Jano, bili sva že naprej pripravljeni na to dolgo pot. Na poti smo se imeli pač tako, kot se lahko imaš 29 ur na avtobusu. Najbolj so se vlekile zadnje ure. Ko smo videli tablo »McDonalds Säffle 17 minut«, tako je pisalo na tabli, smo vedeli, da smo že blizu. V Säffle smo prišli v večernih urah. Tam so nas že nestrpno čakali naši Švedi.

Na poti proti mojemu novemu domu za en teden sem že lahko opazila, koliko gozdov je na Švedskem, posebej so me presenetile gobe, ki so dobesedno rasle tik ob asfaltnih cestah. Opazila sem, da je večina hiš, razen izjem v mestu, lesenih rumene ali opečnatorjave barve. Zvečer sem dobesedno padla v posteljo.

Stanovala sem pri zelo prijazni družini Karlsson. »Moja« je bila Jennie. Ima brata Jima, mamo Irene in očeta Bernharda.

Zjutraj, pri zajtrku, sem že videla prvo slabo lastnost – švedsko hrano. Švedi, brez zamere, hrano imate grozno. Irene, mama moje Švedinje se je zelo prilagajala slovenski hrani, bila je pri meni v Sloveniji in je zato vedela, kako mi kuhamo. Drugi pa so, po izjavah sodeč, na Švedskem shujšali za nekaj kilogramov.

Čez cel teden smo se imeli zelo lepo, ribolov, vikingi, kanu, razne igre, edino kar mi ni bilo nevem kako všeč, je bil njihov pouk. V Sloveniji imajo naši učitelji popolnoma drugačen način dela, zato nam je bilo pri urah rahlo dolgočasno. Kar me je v njihovi šoli presenetilo, je bilo to, da imajo svojo šolsko kafeterijo, kjer si lahko sami kupijo malico, to kar želijo, ter razne napitke, čokoladice...

Zdi se mi, da je Švedska zelo lepa dežela z mnogo gozdov, prijaznimi ljudmi in visokim življenjskim standardom (štiri televizije v hiši?). Ta obisk si bom za vedno vtisnila globoko v spomin.

Živa BRGLEZ, 8.a/9



JAZ IN ŠVEDSKA

Ob vstopu v Švedsko me je »fasciniral« trajekt. Bil je gromozanski. Mislil sem, da tako veliki ne obstajajo. Z velikostjo trajekta se dajo primerjati le še cene na njem. Ni dovolj, da so že same po sebi visoke, imajo prav nesramno neugoden menjalniški tečaj. Švedska je zadržala svoje švedske krone in mi »Evropejci« drago plačujemo, da unovčimo svoje EURE.

Od meje do Säfleja, ki je bil naš cilj, sem opazoval pokrajino. Dosti je neokrnjene narave. Drugače je kot pri nas. Ne more se primerjati z raznolikostjo Slovenije. Meni se je zdela precej enolična, mogoče tudi zaradi turobnega vremena, ki nas je spremljalo te dni. Je zelo vodnata dežela, polna velikih jezer. Največje je tako veliko, da po njem plujejo vse vrste ladij, domačini pa so ga razglasili kar za morje. Ob tem jezeru oziroma v neposredni bližini tega jezera leži Säfle.

Na Švedskem živi okoli devet milijonov ljudi. Od tega so vsi, ki sem jih spoznal, popolnoma običajni. Radi pijejo, jejo, hodijo na WC... Poleg tega pa vsaki drugi govori jezik bivše republike Jugoslavije. Edina opazna razlika je, da vsi vozijo volvota. Če nimaš volvota nisi pravi Šved. Edino saab še pride v poštev.

Hrana se mi je zdela dobra, celo okusna. Čeprav je bilo kar nekaj pripomb čez hrano, so se v večini primerov po končanem obedu vsi



zadovoljno obliznili okoli ust. No, bila je tista ribja juha, pa polivka za špagete, da ne omenjam ... no, to je že druga zgodba. Čeprav se nam je, sodeč po tem, kar so nam obljubljali doma, obetal teden lakote, je bila edina stvar, ki smo jo gledali z rahlim nezaupanjem, pire krompir z marmelado. Na koncu se je izkazalo, da je stvar užitna.

Posebna pohvala velja tudi organizatorjem. V teh petih dneh so nam pokazali vse, kar se je dalo videti. Naj omenim samo spoznavanje vikingških običajev, obisk Universeuma (nekakšen muzej življenja), ogled tovarne Volvo in še bi lahko našteval. Omembe vredna sta tudi dva primera stranišč, prvi, na katerem lahko potrebo obenem opravlja pet odraslih in dva otroka. Si predstavljate vonj? In drugi, ki ga srečamo v Universeumu, ima pa ločena »predalčka« za malo in veliko potrebo. Na teh straniščih sedijo vsi, brez izjeme. Iz urina namreč izlečejo vse koristne snovi in jih po tem še bolj koristno uporabijo.

Vsekakor je bilo to potovanje ena velika in pozitivna izkušnja za vse, ki smo je bili deležni, saj nam bodo predvsem prijateljski stiki, ki smo jih navezali z našimi gosti in gostitelji, z malo truda ostali za vedno.



Blaž REŠ, 8. b

KRIŽANKA PO ŠVEDSKO

Vodoravno:

1-	Barva
6-	Veznik
7-	Skandinavsko moško ime
9-	Ime našega sošolca
11-	Rimski pozdrav
13-	Planet v našem osončju
14-	Švedski pozdrav
15-	Žensko ime
17-	Mesto v Turčiji ob Marmarskem morju
20-	Začetnici imena in priimka slovenskega pisatelja (1900-1969)
21-	Kraj v Švedski, ki smo ga letos obiskali
23-	Kravji glas
25-	Naziv
26-	Švedsko ime

Navpično:

1-	Glavno mesto Italije
2-	Naziv akvarija in terarija, ki smo ga obiskali
3-	Znamka smučī
4-	Predlog
5-	Tropska dolgorepa papiga
8-	Švedski naziv ravnatelja Srečka
10-	Švedski izraz za »Adijo«
12-	Avtomobilska oznaka Španije
14-	Oznaka za helij
16-	Vrhunski športnik, prvak
18-	Strupena puščavska kača
19-	Začetnice priimka in imena avstrijskega pisatelja judovskega rodu (1883-1924)
22-	Pastir iz opere Sneguročka Rimskega Korsakova
23-	Grška črka
24-	Začetnici priimka in imena slovenskega pisatelja (1871-1949)



Črke iz križanke, ki so oštevilčene v desnem spodnjem kotu posameznega polja, prenesite v ustrezna polja spodnjih razpredelnic.

Šola v mestu Säffle:

1	3	11	4	5	6	7	7	6	8	9	10	7	6	11
---	---	----	---	---	---	---	---	---	---	---	----	---	---	----

Znana švedska mladinska pisateljica:

6	8	1	2	3	13	7	3	11	13	4	2	12	11
---	---	---	---	---	----	---	---	----	----	---	---	----	----

Avtomobilska tovarna:

5	10	7	5	10
---	----	---	---	----

Prvotni prebivalci Skandinavije:

5	3	9	3	11	4	11
---	---	---	---	----	---	----

Jezero, v bližini katerega leži mesto Säffle:

5	14	11	12	2	11
---	----	----	----	---	----

KAJ LAHKO O ŠVEDSKI IZVEMO IZ ATLASA?

Ko sem izvedela, da bom odšla na Švedsko, sem v atlasih poiskala osnovne podatke o tej državi. Rada bi vam jih predstavila, da boste lažje razumeli, kako smo Švedsko doživljali, ko smo jo obiskali.

Uradno ime države je kraljevina Švedska (Knungariket Sverige) in je po ustavi parlamentarna monarhija (ima državni zbor, kot pri nas, in kralja). Kot zanimivost - kralj oz. prestolonaslednik je prvorojenec, ne glede na njegov spol. Prav gotovo ste že slišali za švedsko kraljico Sylvio.

Površje Švedske je nekaj manjše kot pol milijona km² in če se spomnimo, kolikšna je površina Slovenije – 20.000 km², torej je Švedska kar 25x večja. Prebivalcev ima približno 9 milijonov. Za Slovenijo nam je podatek dobro poznan – 2 milijona. Glavno mesto je Stockholm, večja mesta so še Göteborg, ki smo ga obiskali, in Malmö. Velika mesta niso tako gosto poseljena kot bi to pričakovali, saj ima glavno mesto le nekaj več kot pol milijona prebivalcev.

Ko smo se peljali do Säfla, ki je bil naš končni cilj, smo lahko opazili veliko število jezer in veliko gozdov. Narava nas je navdušila, saj je v večini neokrnjena in vanjo človek le malo posega. Podnebje v Švedski je občutno drugačno kot pri nas. Poletja so kratka, zime hladnejše, še posebej na severu države. Kmetijstvo zaradi podnebja ni tako razvito, bolj razvita je živinoreja. Omeniti moram tudi, da smo se peljali mimo jezera Vänern, ki je največje švedsko jezero in drugo največje v Evropi.

Švedska sodi med najbogatejše države na svetu. Švedi so razvili pretežno lesno industrijo, rudarstvo (kopljejo železo in baker), avtomobilsko in strojno industrijo ter trgovino. Na Švedskem smo obiskali tovarno Volvo, znano podjetje je tudi Saab. Pomembna je še elektrotehnična in elektronska industrija; moj mobilni telefon je znamke Ericson. Uspešno je tudi podjetje Elektrolux, ki izdeluje belo tehniko. Kako pa sem bila presenečena, ker je moja gostiteljica imela Gorenjev hladilnik! Zelo iskano je tudi njihovo pohištvo, ki ga tudi Slovenci kupujemo v Ikei.

Švedska ima tudi razvit zimski turizem. Vsak Slovenec se spomni najboljšega smučarja vseh časov, Ingemarja Stenmarka, sama pa navijam za Anjo Pärson. Veliko Švedov se udeležuje tudi 90 km dolgega teka na smučeh in čolnarjenja po divjih vodah. Švedi se radi ukvarjajo s športi, predvsem pa moram omeniti, da so svetovna velesila v hokeju.

Švedska je ena izmed držav, ki veliko denarja namenja šolstvu, zdravstvu; kar smo videli na lastne oči. Ne da bi se pri nas ne imeli s čim pohvaliti, naša šola je ena od najlepših daleč naokrog, a kljub temu smo videli v Tingvallaskolan in Sundsborg šoli veliko pripomočkov za praktično delo pri pouku. Ne morem pozabiti pouka gospodinjstva, kjer je vsak učenec imel svojo lastno kuhinjo z vsem potrebnim materialom.

Malo sem odšla od zastavljene teme. Dodala bi še, da Švedsko poznajo predvsem naši starši po glasbeni skupini Abba, ki ji radi prisluhnemo tudi mladi. In kdaj sem se prvič srečala s Švedsko, pa tega še nisem vedela? Ko sem prebrala na kupe knjig o Piki Nogavički in z veseljem gledala filme priljubljene švedske pisateljice Astrid Lindgren.

OBIŠČITE JO ŠE SAMI!

Anja Erbus, 8.b

ŠVEDSKA

Na Švedskem je bilo lepo. Imeli so lepe hiše in domače živali. Šolo so imeli zelo veliko in zraven šole kafeterijo, kjer smo lahko malicali. Imeli so kolesa, ampak v šolo jih je večina hodila peš. Spali smo pri družinah, kjer so imeli lepe navade in sicer: zajtrk, kosilo, malica in večerja. Bili so zelo prijazni, saj so nam nudili vse, kar so lahko.

Ravnatelj švedske šole nam je pokazal njihove znamenitosti. Na Švedskem smo igrali košarko, nogomet, odbojko in golf. Vozili smo se z najstarejšo ladjo, ki je stara 100 let, ter tudi s kanuji in gliserjem. Naši gostitelji so se trudili po najboljših močeh, da bi nam pokazali in dali čim več, da bi nam ostali lepi spomini na njihove znamenitosti in kraje.

Imeli smo tudi štafetne igre, kjer smo tekmovali med seboj. Zato smo na koncu dobili tudi nagrade: svinčnik, kulico in losa, ki je za njihovo deželo najznačilnejši. Imeli so tudi drugačen način ocenjevanja, in sicer če narediš nalogo, je petka takoj v redovalnici, če je ne narediš, pa si vprašan. Vsega »luštnega« je enkrat konec in tudi Švedske je bilo.

Vedno se bomo spominjali, da je Švedska ena najlepših dežel.

Tomi Gomilšek, 7. b/9



ŠVEDSKE BESEDE

- ① ett
- ② två
- ③ tre
- ④ fyra
- ⑤ fem
- ⑥ sex
- ⑦ sju
- ⑧ åtta
- ⑨ nio
- ⑩ tio
- 🐈 katt
- 🐭 mus

- 🚗 bil
- 🚲 cykel
- 🔑 nyckel
- 🏠 hus
- 📖 bok
- 💡 luč – lampa
- 👄 mun
- 👁️ öga
- ✋ hand
- 👃 nos – näsa
- 👧 flicka
- 👦 pojke



zdravo – hej
 adijo – hej då
 dobro jutro – god morgon
 dober dan – god middag
 dober večer – god kväll
 lahko noč – god natt
 hvala - tack
 tu imaš – var så god

ljubim te – jag älskar dig
 mleko – mjölk
 malina – hallon
 oranža - apelsin
 knjižnica – bibliotek
 frizer - frisör
 šola – skola
 lekarna – apotek

Slovarček je pripravil Matija Kmetec, 7. b/9

ČE BI BIL...

ČE BI ZNAL BRATI MISLI ...

Če bi znala brati misli, bi vedela, kaj misli ves svet.

Sara Mernik, 8. a/9

Po mojem bi bilo življenje, če bi znala brati misli, zanimivo, vendar tudi manj prijetno, saj bi izvedela tudi stvari, ki jih ne bo hotela.

Iva Lah, 8. a/9

Vedela bi, kaj kdo čuti do koga ...

Urška Erhatic, 8. a/9



Tamara Zajc, 7. c

Zelo rada bi znala brati misli in dejanja drugih, da bi lahko ostale ljudi opozorila na nečloveška in teroristična dejanja, ki vzamejo veliko nedolžnih človeških življenj.

Nina T., 8. a /9

Če bi znal brati misli, bi bil slavna oseba.

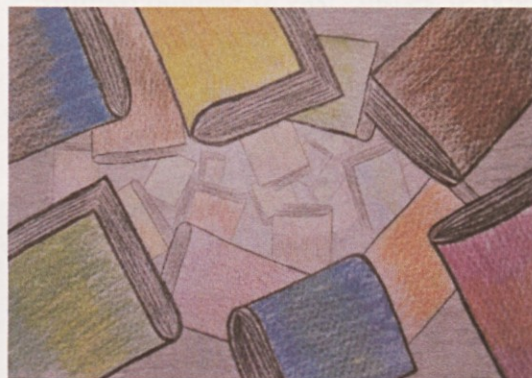
Gregor Krušič, 8. c/9

Ha, če bi znala brati misli, uf, to pa bi bilo super – kaj vse bi lahko izvedela od prijateljic!?

Eva Vajd, 8. c/9

Če bi znala brati misli, bi jih brala staršem, da bi vedela, kaj hočejo povedati, v šoli pa bi znala prebrati učiteljeve misli.

Nastja Tetičkovič, 8. c/9



Tomaž Rojko, 8. a/9

ČE BI BIL VETER ...

Če bi bil veter, bi odpihnil vse, kar je zlo, a dobroti bi božal lica. Če bi bil veter, bi tiste, ki najbolj trpijo, pomagal.

Arif Brojaj, 8.b

ČE BI BIL TORNADO ...

Če bi bil tornado, bi odpihnil vse ljudi, avtomobile in hiše.

Denis Duh, 8.b

ČE BI BIL OGENJ ...

Če bi bil ogenj, bi nagajal gasilcem.

Denis Duh, 8.b



LITERARNE IN LIKOVNE DROBTINE

Potovanje skozi čas

Nihče ne ve kdaj se je Jurček della Valennte znašel na prašni makadamski cesti. Okoli njega ni bilo ničesar drugega razen dve stari drevesi in nekaj rož.

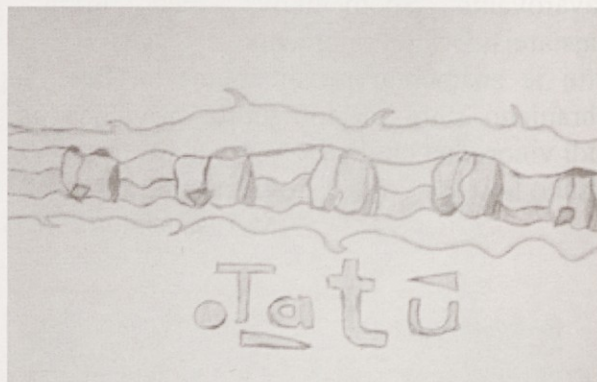
Šel je po cesti naprej in zagledal majhno gorilo, ki je spala. Tiho je stopal, da je nebi zbudil. A gorila je slišala njegove korake in se hitro pobrala s tal in od tedaj hodila z njim naprej. Jurček je zanjo izbral ime: „Mimika boš ji je rekel.“ Na poti pa sta srečala starca, ki ju je poprosil za malo kruha Jurček mu je dal ves kruh kar ga je imel. Starec pa je Jurčku dal srebrni obesek in da se lahko v primeru nevarnosti obrne na obesek iz čistega srebra in zgodil se bo čudež. Jurček je začuden obstal, a starca ni bilo več. Ni trajalo niti dobre pol ure, ko se pred Jurčka in gorilo postavi lev, zelo jezen lev. Jurček in gorila v strahu zbežita in splezata na visoko drevo. Jurček se spomni na starčeve besede, pogleda obesek in že se znajdetata nekje drugje znajdetata se v letih, ki so bila daleč nazaj. Opazujeta znane ljudi v preteklosti, stare zgradbe in še druge reči. Potujeta skozi kavbojsko vas in se ustavila v krčmi na kateri je visel napis GOSTILNA PRI STAREM KRAMPU. Vstopila sta v gostilno, a hitro izstopila kajti notri so sedeli sami pijanci, ki so jih pogoltnili že krepko čez mero. Tako sta hodila in srečala nekaj ljudi ob vodnjaku žejna sta odhitela k njemu in vsa žejna pila vodo iz škafo. Potem pa je bil čas, da odideta dalje in tako sta hodila in hodila in naposled prišla v indijansko vas na robu prepada v vas so ju lepo sprejeli in kar nista in nista mogla oditi. A naposled je Jurček rekel, da je sedaj čas, da z Mimiko odideta iz vasi. Jurček je pogledal obesek in spet sta se vrnila na drevo na katero sta splezala, ko sta se rešila pred levom. Ker leva ni bilo več na spregledu sta mirno nadaljevala pot.

In tako sta Jurček della Valennte in gorila Mimika za vedno ostala prijatelja.

Nejc Benčič, 5.c



Nejc Terbuc, 5. c



Primož Korošak, 7. b/9

Vaja (moderna pesem)

Najboljše pleničke so pampers.
Mamica se je obesila v sosedovi kleti.
Dojenček se je utopil v bližnji reki.
Zakaj je ves svet tako krut?

Dnevi so vsak dan bolj deževni.
Zakaj je Dejanova pamet tako velika?
Primož se je ujel v medvedjo past.

Primož Korošak, 7. a/9

Ptuj

Ptuj je najstarejše slovensko mesto. Leži ob ugodnem prehodu prek Drave, stiku Ptujkega in Dravskega polja, stiku Haloz in Slovenskih goric, ob prometnicah iz Maribora in Ljubljane proti Madžarski in Hrvaški. Od Avstrije je oddaljen štirideset kilometrov od Hrvaške pa le trinajst kilometrov. Iz Ptuja vodijo še prometnice proti Ormožu, Lenartu in Ptujski gori.

Staro mestno jedro in več primestnih naselij leži na levem bregu Drave. Leta tisoč devetsto dvainpetdeset se je mestu priključilo še enajst primestnih naselij, s čimer se je število prebivalcev povečalo na devetnajst tisoč.

Ptuj je izobraževalno, gospodarsko, trgovsko, kulturno, zdravstveno, prometno središče Ptujkega in Dravskega polja. Nekoč je bil predvsem trgovsko in obrtniško mesto. Šele med obema vojnama se je industrija naslonila na kmetijske izdelke. Danes sta zelo znana mesno-predelovalni obrat Perutnina Ptuj in vinska klet.

Ptuj ima dva hotela in več gostišč. Tukaj so tudi gledališče, občina, kino, več mitrejev, ptujski grad, ki služi kot muzej, knjižnica, dva samostana.

Ptuj je bil poseljen že v mlajši kameni dobi. Prvo omenjeno ime Ptuja je Poetovio iz leta devetinšestdeset. Ptuj ima dvesto petdeset zavarovanih spomenikov, med njimi je najstarejši Orfejev spomenik.

Ptuj je znamenito turistično mesto. Ima lepo ohranjeno staro mestno jedro, privlačna pa je tudi vinorodna okolica.

Vsako leto vse več turistov obišče Ptuj.

Maruša Malovič, 7. b/9



Sara Peteršič, 7. c/9

Zelena kapica

Nekega dne je mamica rekla babici, naj nese bolnemu volku lizike in žvečilne gumije. Med potjo je srečala zeleno kapico. Zelena kapica je vprašala: kam pa karn? Grem k bolnemu volku. Zelena kapica še vpraša, kaj ima v košari. Babica pa odgovori, da ima v košari lizike in žvečilne gumije za bolnega volka. Zdaj pa bom morala iti, pozna sem že, odgovori babica. Zelena kapica je rekla babici, naj gre nabrati rožice za bolnega volka. Zelena kapica si govori, zdaj pa lahko grem pojesti volka in to tudi stori.

Končno pride babica do hiše in potrka. Kdo je. vpraša zelena kapica. Babica, prinesla sem ti lizike in žvečilne gumije, odgovori babica. Naprej, reče zelena kapica. Babica pride v hiško, zagreje čaj in pride pogledati, kako je z bolnim volkom. Babica ga vpraša, zakaj imaš tako velike oči. Da lažje vidim televizijo, odgovori zelena kapica. Zakaj imaš tako velika ušesa? Da lažje poslušam radio. Zakaj imaš tako velike roke? Da te lažje objamem. Zakaj pa imaš tako velike zobe in usta? Da te lažje požrem. In zelena kapica je pojedla še babico. Čez nekaj časa je zelena kapica zaspala. Mimo hiše se je na skiroju pripeljal lovec in se začudil. Kaj pa tako smrči v tej prelepi mali hišici. Lovec gre v hišo in vidi, da je zelena kapica pojedla volka in babico. Lovec da zeleni kapici za pojesti zelo grenki bonbon. Tako ji hitro postane slabo in izbruha volka in babico. Ker ji je bilo še dolgo slabo, je morala k zdravniku.

In tako so vsi srečno živeli še dolgo dolgo časa.

Jan Tovornik, 3.c



Niko Šimenc, 7. c/9

Fant na počitnicah

Temu važiču je ime Kaki. Star je tričetrť na osemnajst. Odločil se je, da bo letos počival na četrt otoku Špuki. Prihaja iz Alpskonorega sveta. Včeraj je bil pri frizerju. Rekel mu je: «Hočem frizuro, ki bo vsem jemala dih!» Frizerju se je pojavila priložnost, da ustvari ultra frizuro. Naredil mu je trajno na XXL. Kakiju je bila všeč. Nekega dne je tako poležaval v viseči mreži. Naenkrat se mu je metulj prilepil v lase. Ni ga moral spraviti dol. Sprijaznil se je s tem. Čez nekaj časa se mu je noter zalepil hrošč. Čez čas pa še nekaj takšnih žuželk in imel jih je polno glavo. Šel je k frizerju, mu zabičal in očital. Frizer ga je moral obriti na balin XS. Kaki je bil tako jezen in odšel je v svojo domovino. Odločil se je, da bo prihodnje leto počival kar doma.

Lozinšek Taja, 5. c

Europe and Young People

Slovenia has been a member of the European Union for about a year now. We didn't notice any bigger changes in our country. We've still got our money, our holidays, etc. Maybe it is good for us, young people, that there are no costumes when we go to Austria so we don't have to pay taxes.☺

We think that we've learned more about other countries and their traditions and Slovenia is better recognized in the world now.

The EU wants to expand language learning, exchanges and visits, and to establish an EU dimension in education and partnerships and dialogue within the EU and with other parts of the world.

In the future it will be easier to study abroad. More people will know English than today, so we will be able to communicate without problems.

So, as you can see, the European Union hasn't really changed our lives much. Or we just don't see that yet.☺

Maša Kodela & Aleš Meglič, 8.a/9



Niko Šimenc, 7. c/9

Ti

Hodim po cesti
in gledam nebo,
ulica je temna
in jaz blodim skozi njo.

Ni luči ne lune,
le tvoj pogled mračni
tam stoji
in gledava se na štiri oči.

Gledam jaz,
gledaš ti,
oba se prestrašiva
in rečeva: »Ti!?!«

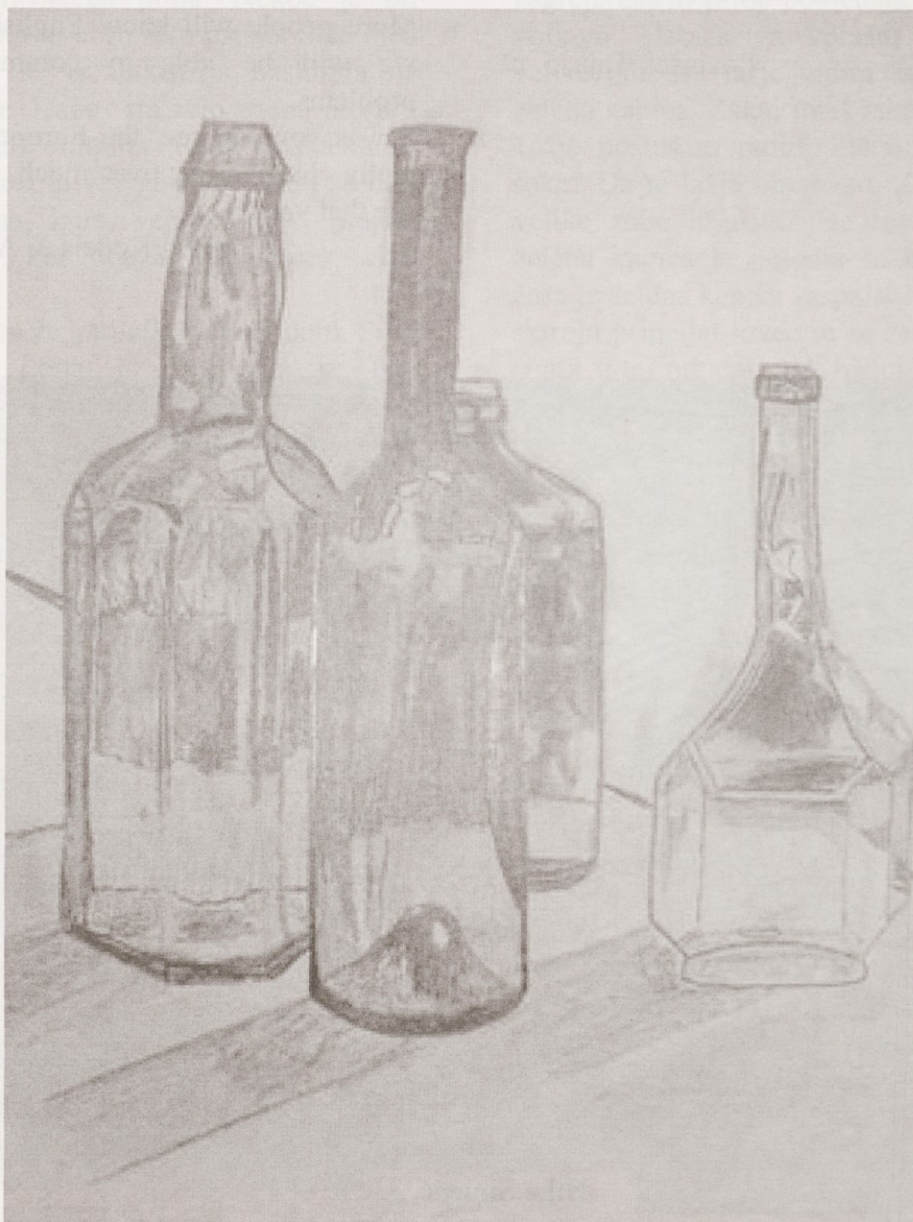
Urška Erhatic, 8. a/9

Jesen

Siva jesen je, zima prihaja,
z dreves listje odpada,
mrzlo postaja, narava že spi ...

Kmalu bo sneg prvi padel,
naravo bo z belo odejo pokril,
a zdaj še jesen je, snega še ni ...

Nino Galun, 8. c/9



Kaja Jakolič, 8. b/9

Gorila Mimika

Jurček della Valente je hodil po velikem starem, temnem in strašljivem pragozdu. Divjal je velik naliv. Dež je glasno šklopotal, med drevesi so se sprehajale čudne sence. Vsakih nekaj minut je zabliskalo in zagrmelo.

Med vsem tem groznim šklopotanjem, bliskanjem in grmenjem Jurček della Valente zasliši tihe, a zastrašujoče korake. Ves prestrašen obstane na mestu. Da bi preglasil vse ostale zvoke vzame svojo piščal in začne igrati nanjo. Koraki prihajajo vedno bliže in bliže. Strele so vedno glasnejše ...

Naenkrat, iznenada se izza velikega drevesa prikaže velika in strašna – v vsej svoji grozni naravi – gorila Mimika. Počasi se začne premikati proti Jurčku della Valentu. On pa je začne hoditi nazaj, a še vedno ves prestrašen igra piščal. Ko tako hodita, se iz daljave zasliši slonje rohnenje. Med rohnenjem se močno zabliska in gorila Mimika se razblini in za vedno spremeni v meglice.

A vedno, ko si kdo med velikim nalivom drzne stopiti v pragozd, se strašna gorila ponovno prikaže!

Aljaž Brlek, 5. c



Simon Žlender, 7. b/9

ZA RAZVEDRILO

LISICA IN ZAJEC



N
i
k
o
Š
i
m
e
n
c,
7.
c
/ 9

HIMNA ULOMKOM

(avtorici besedila: Jana Vidrih in Živa Brglez 1.2004;
pesem se poje na melodijo Power Dancers »Ni še konec«)

NI ŠE KONEC NE,
TO ZAČETEK JE,
OKRAJŠAJ ULOMEK ŠE.

NI ŠE KONEC NE,
SPREMENI V CELE ŠE,
HOČEM IMETI VSE.



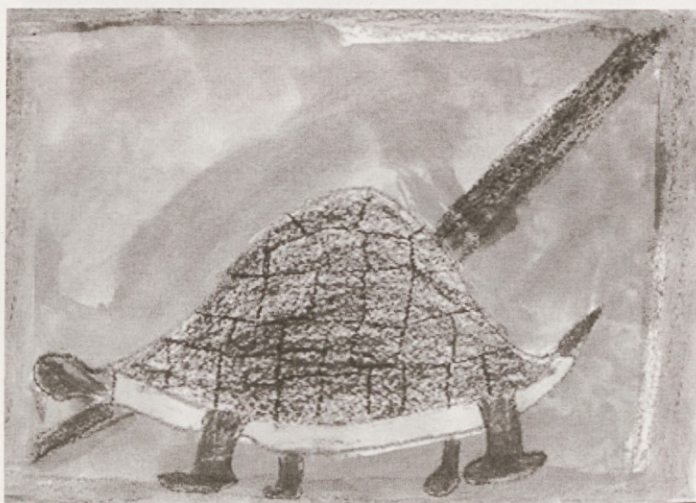
UČENEC IN UČITELJ
ZMAGAVOLCA V VOJNI Z ULOMKI

Jana Vidrih & Živa Brglez, 8. a/9



Pazi, da ti iz nosu ne visijo sveče!

Kaja Caf, 3. b



Prepovedano sprehajanje za želve!

Luka Reisman, 3. b



Prepovedano lizanje sladoleda z ušesi!

Luka Vindiš, 3. b

TEHNIŠKI DNEVI

Po napornem prvem trimestru smo si komaj oddahnili, ko se je šola že spet nadaljevala. Začela se je z tehniškimi dnevi.

Potekali so tri dni. Letos smo izdelovali novoletne okraske iz žice, koše za smeti, božička ter nadgrajevali sanke, ki smo jih izdelovali lansko leto. Ker nas je bilo preveč, smo delovali v treh skupinah. Vsaka skupina je bila v svoji učilnici.

V prvi učilnici so izdelovali kovinsko konstrukcijo za koše, nadgrajevali sanke, ter izdelovali božička. Delo v tej učilnici je bilo zahtevno, vendar smo izziv z veseljem sprejeli. V drugi učilnici smo izdelovali leseni del koša in obdelovali les. Ostala je samo še tretja učilnica,

kjer smo izdelovali novoletne okraske iz žice in barvali koše. Naša učilnica je poskrbela za estetski izgled košev in šole. Tehniški dnevi pa niso potekali samo v učilnicah. Vsak razred si je šel ogledal tudi strojno in elektro šolo, ter center izobraževanja in poklicnega svetovanja, na kratko CIPS. V strojni in elektro šoli smo si ogledali kako poteka pouk tam, v CIPS-u pa so nam predstavili, kakšne informacije lahko vse dobimo pri njih v zvezi z izobraževanjem.

Vse to so bile še ene nove izkušnje za nas. Imeli smo se lepo in z veseljem bi jih ponovili.

Lara Petek, 8.a/9



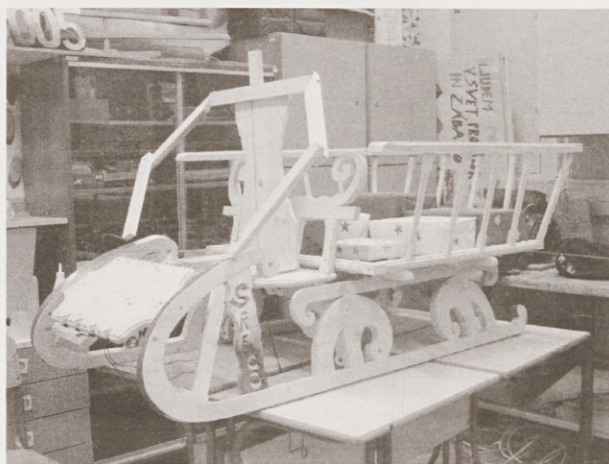
Kako sem priden ...



Da me ne boš po prstih!



Razmišljam, razmišljam ...



Novoletne sani



Potem pa svizec zavije čokolado.



Kako naj splezam tu noter?!



Papir?



Veliko papirja!



Naša avla je zelo lepa!



Tudi fotografirali smo se ...

EKO HIMNA

37.014.77

ARHIV

LOKVANJ: Šolsko glas/l.:8

inv.št:AR/

14097



Mi smo ekofrajerji,
smeti odlagamo v koš.
Čisto naj okolje bo,
prelepo, kakor šopek rož.

V naši šoli
jezni smo kot voli,
ko na tleh zagledamo smeti,
saj je naša šola čista,
ker za njo skrbimo mi.

Mi smo ekofrajerji,
smeti odlagamo v koš.
Čisto naj okolje bo,
prelepo, kakor šopek rož.

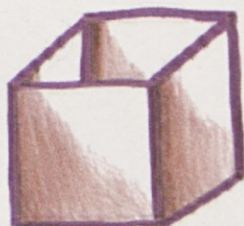
Vsa umazanija,
ki se okoli naše šole vije,
naj se pobere daleč proč.
Naša najljubša veda je ekologija,
ki jo raziskujemo dan in noč.

Mi smo ekofrajerji,
smeti odlagamo v koš.
Čisto naj okolje bo,
prelepo, kakor šopek rož.

Niko Šimenc, 7. c/9

LOČENO ZBIRANJE ODPADKOV PO UČILNICAH

ŠKATLA ZA
PAPIR



KOŠ ZA
MOKER PAPIR



OSTALI
ODPADKI



OSTANKE OD MALIC, BIOLOŠKE ODPADKE IN EMBALAŽO
VRAČAMO V KUHINJO.

Ločeno zbiranje odpadkov, člani ekošole.